

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

26 februari 2026

WETSONTWERP**houdende diverse maatregelen
ten gunste van de mantelzorgers****Amendementen**

ingediend in de plenaire vergadering

*Zie:***Doc 56 0300/ (B.Z. 2024):**

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Lanjri c.s.
- 002 tot 004: Amendementen.
- 005: Verslag.
- 006: Tekst aangenomen door de commissie.
- 007 en 008: Amendementen.
- 009: Aanvullend verslag.
- 010: Tekst aangenomen door de commissie.

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

26 février 2026

PROJET DE LOI**portant diverses mesures
en faveur des aidants proches****Amendements**

déposés en séance plénière

*Voir:***Doc 56 0300/ (S.E. 2024):**

- 001: Proposition de loi de Mme Lanjri et consorts.
- 002 à 004: Amendements.
- 005: Rapport.
- 006: Texte adopté par la commission.
- 007 et 008: Amendements.
- 009: Rapport complémentaire.
- 010: Texte adopté par la commission.

03175

Nr. 41 van de heer **Moons** en mevrouw **Samyn**

Art. 9

De woorden “het bedrag van 16,48 euro” **vervangen door de woorden** “85 % van het laatst verdiende brutoloon”.

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording bij amendement nr. 42.

Kurt Moons (VB)
Ellen Samyn (VB)

N° 41 de M. **Moons** et Mme **Samyn**

Art. 9

Remplacer les mots “le montant de 16,48 euros” **par les mots** “85 % de la dernière rémunération brute perçue”.

JUSTIFICATION

Voir la justification de l’amendement n° 42.

Nr. 42 van de heer **Moons** en mevrouw **Samyn**

Art. 10

De woorden “het bedrag van 14,01 euro” **vervangen door de woorden** “85 % van het laatst verdiende brutoloon”.

VERANTWOORDING

Wetsvoorstel DOC56 0300/001 beoogt een broodnodige flexibilisering door te voeren in de wetgeving omtrent mantelzorg met een focus op het mantelzorgverlof. Verloning wordt hierbij volledig buiten beschouwing gelaten. Op heden wordt een forfaitair bedrag uitbetaald aan personen die mantelzorg beoefenen. Dit houdt vaak in dat zij financieel veel slechter af zijn dan wanneer zij hun werkzaamheden verder hadden gezet. Vaak zijn het vrouwen die mantelzorgtaken opnemen, waardoor de huidige uitkering, ongewild, bijdraagt aan de financiële ongelijkheid tussen man en vrouw. Daarom dringt ook hier een oplossing zich op. Door een vast percentage van het laatste brutoloon toe te kennen als uitkering, wordt een oplossing geboden voor de huidige financiële benadeling van mantelzorgers.

Kurt Moons (VB)
Ellen Samyn (VB)

N° 42 de M. **Moons** et Mme **Samyn**

Art. 10

Remplacer les mots “le montant de 14,01 euros” **par les mots** “85 % de la dernière rémunération brute perçue”.

JUSTIFICATION

La proposition de loi DOC56 0300/001 vise à introduire une flexibilisation indispensable dans la législation relative aux aidants proches, en mettant l'accent sur le congé pour aidant proche. La rémunération n'est absolument pas prise en compte dans ce cadre. Actuellement, un montant forfaitaire est versé aux aidants proches. Cela signifie généralement que leur situation financière est bien moins bonne que s'ils avaient continué à travailler. Souvent, ce sont les femmes qui dispensent les soins de proximité, de sorte que l'allocation actuelle contribue, involontairement, à l'inégalité financière entre les hommes et les femmes. C'est pourquoi il est urgent de trouver une solution. L'attribution d'un pourcentage fixe de la dernière rémunération brute permettrait de remédier au préjudice financier que subissent actuellement les aidants proches.

Nr. 43 van de heer **Moons** en mevrouw **Samyn**

Art. 12

De woorden “1 maart 2026” vervangen door de woorden “1 januari 2026”.

VERANTWOORDING

De uitkering voor de mantelzorgers is reeds lang gebaseerd op een forfaitair bedrag, dit zorgt ervoor dat voor veel mantelzorgers het verschil tussen het laatst verdiende loon en de uitkering zeer hoog is. Dit dient niet in het midden van het jaar recht gezet te worden, maar wel in het begin en retroactief vanaf 2026.

Kurt Moons (VB)
Ellen Samyn (VB)

N° 43 de M. **Moons** et Mme **Samyn**

Art. 12

Remplacer les mots “1er mars 2026” par les mots “1er janvier 2026”.

JUSTIFICATION

L'allocation octroyée aux aidants proches a longtemps été basée sur un montant forfaitaire, de sorte que pour de nombreux aidants proches, la différence entre la dernière rémunération perçue et l'allocation est très élevée. Cette situation ne devrait pas être corrigée en cours d'année, mais plutôt au début de celle-ci et avec effet rétroactif à partir de 2026.

Nr. 44 van mevrouw **Thémont**

Art. 8 tot 12

De artikelen 8 tot 12 vervangen door artikel 8, luidende:

“Art. 8. In artikel 114 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, vervangen bij de programmawet van 18 juli 2025, wordt paragraaf 2, eerste lid, aangevuld met een bepaling onder 8°, luidende:

“8° de werknemer die door de ziekenfondsen is erkend als “mantelzorger”.””

N° 44 de Mme **Thémont**

Art. 8 à 12

Remplacer les articles 8 à 12 par l'article 8, rédigé comme suit:

“Art. 8. Dans l'article 114 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, remplacé par la loi-programme du 18 juillet 2025, le paragraphe 2, alinéa 1er, est complété par un 8°, rédigé comme suit:

“8° le travailleur disposant de la reconnaissance comme “aidants proches” par les mutuelles.””

Sophie Thémont (PS)

Nr. 45 van mevrouw **Thémont**

Art. 9

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 9. In artikel 114, § 5, van hetzelfde koninklijk besluit, vervangen bij de programmawet van 18 juli 2025, wordt het bedrag van 8,62 euro vervangen door het bedrag van 16,48 euro.”

N° 45 de Mme **Thémont**

Art. 9

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 9. À l’article 114, § 5, du même arrêté royal, remplacé par la loi-programme du 18 juillet 2025, le montant de 8,62 euros est remplacé par le montant de 16,48 euros.”

Sophie Thémont (PS)

Nr. 46 van mevrouw **Thémont**

Art. 10

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 10. In artikel 125 van hetzelfde koninklijk besluit, vervangen bij de programmawet van 18 juli 2025, wordt het bedrag van 8,62 euro vervangen door het bedrag van 16,48 euro.”

N° 46 de Mme **Thémont**

Art. 10

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 10. À l’article 125 du même arrêté royal, remplacé par la loi-programme du 18 juillet 2025, le montant de 8,62 euros est remplacé par le montant de 16,48 euros.”

Sophie Thémont (PS)

Nr. 47 van mevrouw **Thémont**

Art. 13 (nieuw)

Een artikel 13 invoegen, luidende:

“Art. 13. In artikel 90, § 1, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 18 juli 2025, wordt het laatste lid vervangen door:

“Dezelfde situatie kan niet leiden tot de gelijktijdige toekenning van de vrijstelling aan meer dan 3 werklozen.””

VERANTWOORDING

De amendementen nrs. 45 en 46 beogen het uitkeringsbedrag voor werknemers die zijn vrijgesteld van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt gelijk te schakelen met het bedrag van de werkloosheidsuitkering voor werknemers met gezinslast, wat mantelzorgers de facto zijn.

Amendement nr. 47 heeft tot doel de wetgeving inzake mantelzorgers aan te passen, daar ze thans niet toelaat voor eenzelfde verzorgde persoon aan meerdere werkloze mantelzorgers de vrijstelling toe te kennen. De erkenning door het ziekenfonds behelst echter wel de mogelijkheid om per verzorgde persoon tot 3 mantelzorgers te erkennen.

Door te regelen dat per verzorgde persoon tot 3 mantelzorgers gelijktijdig kunnen worden vrijgesteld, kunnen de beide ouders of meerdere naasten de vrijstelling genieten wanneer ze daadwerkelijk regelmatige zorg verstrekken, zonder dat evenwel een onbeperkt recht wordt geopend. Op die manier wordt tegemoetgekomen aan de situatie van gescheiden ouders die elk apart de mantelzorg van hun kind opnemen.

N° 47 de Mme **Thémont**

Art. 13 (nouveau)

Insérer un article 13, rédigé comme suit:

“Art. 13. Dans l'article 90, § 1er, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 18 juillet 2025, le dernier alinéa est remplacé par ce qui suit:

“La même situation ne peut pas entraîner l'octroi simultané de la dispense à plus de 3 chômeurs.””

JUSTIFICATION

Les amendements n°s 45 et 46 visent porter le montant de l'allocation du travailleur qui bénéficie de la dispense de disponibilité au montant de l'allocation de chômage du travailleur ayant charge de famille ce qui est de facto le cas lorsque l'on est aidant proche.

L'objectif de l'amendement n° 47 est d'adapter la législation relative à l'aidant proche qui ne permet pas d'octroyer la dispense à plusieurs chômeurs aidants pour une même personne aidée. Or la reconnaissance octroyée par la mutuelle permet de reconnaître 3 aidants par personne aidée.

En permettant l'octroi simultané de la dispense à 3 chômeurs aidants par personne aidée, on permet que deux parents ou plusieurs proches reconnus puissent bénéficier de la dispense lorsqu'ils assument effectivement des soins réguliers, sans ouvrir pour autant un droit illimité. Cela répond à la situation notamment des parents séparés qui sont chacun, de façon isolée, dans une situation d'aidant proche de leur enfant.

Sophie Thémont (PS)

Nr. 48 van mevrouw **Thémont**

Art. 14 (nieuw)

Een artikel 14 invoegen, luidende:

“Art. 14. Artikel 212, § 1, van de programmawet van 18 juli 2025 wordt aangevuld met het volgende lid:

“In afwijking van wat voorafgaat, behoudt de werknemer die het genot aanvraagt van de vrijstelling bedoeld in artikel 90 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering het recht op werkloosheidsuitkeringen tot het genot van die vrijstelling verstrijkt.”

Artikel 116, § 1, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 18 juli 2025, wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

“7° het genot van de vrijstelling bedoeld in artikel 90.”

Artikel 209 van de programmawet van 18 juli 2025 wordt aangevuld met het volgende lid:

“In afwijking van wat voorafgaat, behoudt de jonge werknemer die het genot aanvraagt van de vrijstelling bedoeld in artikel 90 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering het recht op werkloosheidsuitkeringen tot het genot van die vrijstelling verstrijkt.”

Artikel 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 18 juli 2025, wordt aangevuld met een bepaling onder 8°, luidende:

“8° het genot van de vrijstelling bedoeld in artikel 90.””

VERANTWOORDING

Door het stelsel van de inschakelingsuitkeringen af te stemmen op dat van de werkloosheidsuitkeringen wat de aan de vrijstelling verbonden verlenging betreft, herstelt

N° 48 de Mme **Thémont**

Art. 14 (nouveau)

Insérer un article 14, rédigé comme suit:

“Art. 14. L'article 212, § 1er, de la loi-programme du 18 juillet 2025, est complété par l'alinéa suivant:

“Par dérogation à ce qui précède, le droit aux allocations de chômage du travailleur qui sollicite le bénéfice de la dispense prévue à l'article 90 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage est maintenu jusqu'à l'expiration de la dispense.”

L'article 116, § 1er, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 18 juillet 2025, est complété par un 7°, rédigé comme suit:

“7° le bénéfice de la dispense prévue à l'article 90.”

L'article 209 de la loi-programme du 18 juillet 2025, est complété par l'alinéa suivant:

“Par dérogation à ce qui précède, le droit aux allocations du jeune travailleur qui sollicite le bénéfice de la dispense prévue à l'article 90 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage est maintenu jusqu'à l'expiration du bénéfice de la dispense.”

L'article 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 18 juillet 2025, est complété par un 8°, rédigé comme suit:

“8° le bénéfice de la dispense prévue à l'article 90.””

JUSTIFICATION

En alignant le régime des allocations d'insertion sur celui des allocations de chômage pour ce qui concerne la prolongation liée à la dispense, l'amendement rétablit une cohérence

het amendement een fundamenteel coherentiebeginsel, met name dat tegenover dezelfde zorglast en beschikbaarheidsvoorwaarde dezelfde sociale bescherming moet staan. Zo wordt voorkomen dat een categorie van “tweederangs” mantelzorgers ontstaat die minder goed worden beschermd omdat ze tot dusver te weinig loopbaanjaren hebben opgebouwd. Met dit amendement wordt ook voorkomen dat die jonge huishoudens moeten terugvallen op sociale bijstand, met alle negatieve gevolgen van dien, namelijk stigmatisering, onzekerheid en beknotten pensioenrechten.

de base: à charge de soins et contrainte de disponibilité équivalentes, protection sociale équivalente. Il évite la création d’une catégorie d’“aidants proches de seconde zone” qui, parce qu’ils n’ont pas encore suffisamment d’antécédents professionnels, seraient moins dignes de protection. Il contribue aussi à prévenir le basculement de ces jeunes ménages vers l’aide sociale, avec toutes les conséquences négatives que cela entraîne en termes de stigmatisation, d’insécurité et de droits à la pension.

Sophie Thémont (PS)

Nr. 49 van de dames **Moscufo** en **Merckx** en de heer **Tonniau**

Art. 6/1 (*nieuw*)

Een artikel 6/1 invoegen, luidende:

“Art. 6/1. Artikel 114, § 5, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 betreffende de werkloosheidsreglementering wordt opgeheven.”

VERANTWOORDING

De door de regering voorgestelde oplossing houdt in dat het vrijstellingsbedrag voor mantelzorgers een forfait is dat overeenstemt met het tarief voor samenwonenden.

Hoewel deze maatregel voor sommige mantelzorgers een verbetering kan zijn, betekent het een bijzonder groot verlies voor mensen met de status van gezinshoofd. Voor hen kan het verschil oplopen tot meer dan 1000 euro per maand.

Die situatie creëert een duidelijke ongelijkheid en stort sommige gezinnen, vooral alleenstaande ouders van kinderen met een handicap, in ernstige bestaansonzekerheid.

Met de opheffing van paragraaf 5 van artikel 114 zouden mantelzorgers het bedrag kunnen behouden dat overeenstemt met hun gezinscategorie en waar ze ook recht op hadden vóór de beperking van de werkloosheid in de tijd.

Bijgevolg zou een samenwonende het bedrag blijven ontvangen dat overeenstemt met het tarief voor samenwonenden, terwijl een gezinshoofd het bedrag zou ontvangen dat overeenstemt met het tarief voor gezinshoofden.

Deze wijziging moet voorkomen dat mantelzorgers met een zware gezinslast een ongerechtvaardigd en onevenredig inkomensverlies lijden.

N° 49 de Mmes **Moscufo** et **Merckx** et M. **Tonniau**

Art. 6/1 (*nouveau*)

Insérer un article 6/1, rédigé comme suit:

“Art. 6/1. L'article 114, § 5, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage est abrogé.”

JUSTIFICATION

La solution proposée par le gouvernement prévoit de fixer le montant de la dispense pour aidants proches à un forfait équivalent au taux cohabitant.

Si cette mesure peut constituer une amélioration pour certains aidants proches, elle entraîne en revanche une perte extrêmement importante pour les personnes bénéficiant du statut de chef de famille. Pour ces dernières, la différence peut dépasser 1000 euros par mois.

Cette situation crée une inégalité manifeste et plonge certaines familles, notamment les parents solos d'enfants en situation de handicap, dans une précarité grave.

En abrogeant le paragraphe 5 de l'article 114, il est permis aux aidants proches de conserver le montant correspondant à leur catégorie familiale, tel qu'ils y avaient droit avant l'application de la réforme limitant dans le temps les allocations de chômage.

Ainsi, un cohabitant continuera à percevoir le montant correspondant au taux cohabitant, tandis qu'un chef de famille percevra le montant prévu pour le taux chef de famille.

Cette modification vise à éviter une perte de revenu injustifiée et disproportionnée pour les aidants proches assumant une charge familiale lourde.

Nadia Moscufo (PVDA-PTB)
Robin Tonniau (PVDA-PTB)
Sofie Merckx (PVDA-PTB)

Nr. 50 van mevrouw **Schlitz** en de heer **Van Lysebettens**

Art. 8

Het artikel 8 aanvullen als volgt:

“Eenzelfde situatie kan aanleiding geven tot de gelijktijdige toekenning van een vrijstelling voor maximaal drie personen.”

VERANTWOORDING

De wet van 12 mei 2014 betreffende de erkenning van de mantelzorger en de toekenning van sociale rechten aan de mantelzorger bepaalt dat maximaal drie mantelzorgers een aanvraag tot erkenning kunnen indienen voor eenzelfde zorgbehoevende persoon. Om elke ongelijke behandeling te vermijden, wordt voorgesteld de voorwaarden voor de vrijstellingen op ditzelfde principe af te stemmen.

Deze aanpassing is bijzonder belangrijk in situaties waarin twee ouders – samenwonend of gescheiden met co-ouderschap – de zorg opnemen voor een kind met een zware handicap. In tal van gevallen organiseren deze ouders de zorg concreet door periodes van deeltijdse arbeid af te wisselen met dagen waarop zij volledige werkloosheidsuitkeringen of een inkomensgarantie-uitkering ontvangen.

Het beperken van het behoud van werkloosheidsrechten via een vrijstelling tot één ouder, en de andere ouder door te verwijzen naar het OCMW, zou een ongerechtvaardigd onevenwicht creëren. Een dergelijke situatie kan spanningen binnen koppels of gescheiden gezinnen veroorzaken, een risico op indirecte discriminatie op grond van geslacht meebrengen – aangezien de zorglast nog steeds voornamelijk door moeders wordt gedragen – en mantelzorgende moeders duurzaam vastzetten in een exclusieve zorgrol, zelfs wanneer zij nog over een deeltijdse arbeidscapaciteit beschikken.

N° 50 de Mme **Schlitz** et M. **Van Lysebettens**

Art. 8

Compléter l'article 8 comme suit:

“Une même situation peut entraîner l'octroi simultané d'une dispense à concurrence de trois personnes.”

JUSTIFICATION

La loi du 12 mai 2014 relative à la reconnaissance de l'aidant proche et à l'octroi de droits sociaux à l'aidant proche prévoit qu'un maximum de trois aidants proches peuvent introduire une demande de reconnaissance pour une même personne aidée. Afin d'éviter toute inégalité de traitement, il est proposé d'aligner les conditions applicables aux dispenses sur ce même principe.

Cette adaptation est particulièrement importante dans les situations où deux parents – qu'ils vivent ensemble ou soient séparés avec une garde alternée – assument la prise en charge d'un enfant en situation de handicap sévère. Dans de nombreux cas, ces parents organisent concrètement la prise en charge en alternant des périodes de travail à temps partiel et des jours durant lesquels ils bénéficient d'allocations de chômage complètes ou d'une allocation de garantie de revenus.

Limiter le maintien des droits au chômage via une dispense à un seul parent, en renvoyant l'autre vers le CPAS, créerait un déséquilibre injustifié. Une telle situation serait susceptible de générer des tensions au sein des couples ou des familles séparées, d'entraîner un risque de discrimination indirecte fondée sur le genre – la charge de soin reposant encore majoritairement sur les mères – et d'enfermer durablement les mères aidantes proches dans une prise en charge exclusive, y compris lorsqu'elles conservent une capacité de travail à temps partiel.

Sarah Schlitz (Ecolo/Groen)
Jeroen Van Lysebettens (Ecolo/Groen)

Nr. 51 van mevrouw **Schlitz** en de heer **Van Lysebettens**Art. 8/1 (*nieuw*)**Een artikel 8/1 invoegen, luidende:**

“Art. 8/1. In artikel 90, § 3, van hetzelfde koninklijk besluit, laatst gewijzigd bij de programmawet van 18 juli 2025, de woorden “De gecumuleerde duur van de vrijstellingsperiodes toegekend op basis van het eerste lid, 2°, mag evenwel niet meer bedragen dan 48 maanden” weglaten.”

VERANTWOORDING

Momenteel is het vrijstellingsstelsel voor mantelzorgers in de tijd beperkt. Mantelzorgers die in het verleden reeds meer dan 36 maanden vrijstelling genoten, kunnen in de huidige stand van het recht niet ten volle profiteren van de voorziene verlenging: de reeds opgenomen duur wordt immers in mindering gebracht van het nieuwe plafond.

Concreet kunnen mantelzorgers die reeds 48 maanden vrijstelling hebben bereikt geen bijkomende verlenging meer genieten en lopen zij desgevallend het risico uitgesloten te worden van het recht op werkloosheidsuitkeringen.

Nochtans verdwijnen in vele zorgsituaties met een zware zorglast – met name bij een ernstige handicap of chronische aandoening – de ondersteuningsbehoeften niet na 48 maanden. De huidige tijdsbeperking stemt dus niet overeen met de realiteit van mantelzorgtrajecten.

Om een effectieve bescherming te waarborgen voor mantelzorgers in dergelijke langdurige situaties, wordt voorgesteld dit plafond af te schaffen zolang geen structureel en volwaardig statuut voor mantelzorgers is ingevoerd.

N° 51 de Mme **Schlitz** et M. **Van Lysebettens**Art. 8/1 (*nouveau*)**Insérer un article 8/1, rédigé comme suit:**

“Art. 8/1. À l’article 90, § 3, du même arrêté royal, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 18 juillet 2025, supprimer les mots “La durée cumulée des périodes de dispense accordées sur la base de l’alinéa 1er, 2°, ne peut cependant pas excéder 48 mois.””

JUSTIFICATION

Actuellement, le régime de dispense applicable aux aidants proches est limité dans le temps. Les aidants proches ayant déjà bénéficié par le passé de plus de 36 mois de dispense ne peuvent pas, dans l’état actuel du droit, profiter pleinement de la prolongation prévue: la durée déjà consommée est déduite du nouveau plafond.

Concrètement, les aidants proches ayant déjà atteint 48 mois de dispense ne peuvent plus bénéficier d’aucune prolongation supplémentaire et s’exposent, le cas échéant, à une exclusion du droit aux allocations de chômage.

Or, dans de nombreuses situations d’aidance impliquant une charge de soins lourde – notamment en cas de handicap sévère ou de pathologie chronique – les besoins d’accompagnement ne disparaissent pas après 48 mois. La limitation temporelle actuelle ne correspond donc pas à la réalité des parcours d’aidance.

Afin d’assurer une protection effective des aidants proches confrontés à ces situations durables, il est proposé de supprimer ce plafond tant qu’un statut structurel et complet de l’aidant proche n’aura pas été instauré.

Sarah Schlitz (Ecolo/Groen)
Jeroen Van Lysebettens (Ecolo/Groen)

Nr. 52 van mevrouw **Schlitz** en de heer **Van Lysebettens**

Art. 9

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 9. Artikel 114, § 5, van hetzelfde koninklijk besluit, laatst gewijzigd bij de programmawet van 18 juli 2025 vervangen als volgt:

“Bij afwijking van de voorgaande paragrafen bedraagt het dagbedrag van de werkloosheidsuitkering van de werknemer die geniet van de vrijstelling bedoeld in artikel 90:

1° [40,84 euro] voor de werknemer met gezinslast;

2° [35,98 euro] voor de andere werknemers.””

VERANTWOORDING

Het huidige stelsel voor mantelzorgers die een vrijstelling genieten, voorziet in een forfaitair bedrag van 8,62 euro per dag gedurende de eerste 24 maanden (ongeveer 700 euro per maand), en 7 euro per dag vanaf de 25e maand.

Dit vergoedingsniveau ligt ver onder de gewone werkloosheidsuitkeringen tijdens de eerste vergoedingsperiode, die worden berekend als een percentage van het vroegere loon en minstens een vervangingsinkomen waarborgen dat in verhouding staat tot de gezinslasten.

Voor tal van mantelzorgers, en in het bijzonder alleenstaande ouders die exclusief instaan voor een zwaar zorgbehoevende persoon, volstaat een maandbedrag van ongeveer 700 euro eenvoudigweg niet om de vaste kosten te dekken: huisvesting, energie, voeding, specifieke zorg, vervoer, aangepast materiaal. In dergelijke situaties wordt maatschappelijke dienstverlening via het OCMW quasi onvermijdelijk.

Deze overstap naar het OCMW leidt tot een dubbele precariteit:

N° 52 de Mme **Schlitz** et M. **Van Lysebettens**

Art. 9

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 9. Remplacer l'article 114, § 5, du même arrêté royal, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 18 juillet 2025, comme suit:

“Par dérogation aux paragraphes précédents, le montant journalier de l'allocation de chômage du travailleur qui bénéficie de la dispense prévue à l'article 90 s'élève à:

1° [40,84 euros] pour le travailleur ayant charge de famille;

2° [35,98 euros] pour les autres travailleurs.””

JUSTIFICATION

Le régime actuel applicable aux aidants proches bénéficiant d'une dispense repose sur un montant forfaitaire de 8,62 euros par jour pendant les 24 premiers mois (ce qui représente environ 700 euros par mois), puis de 7 euros par jour à partir du 25e mois.

Un tel niveau d'indemnisation est très inférieur aux allocations de chômage ordinaires versées durant la première période d'indemnisation, lesquelles sont calculées en pourcentage du salaire antérieur et permettent, au minimum, de préserver un revenu de remplacement cohérent avec les charges du ménage.

Pour de nombreux aidants proches, et en particulier pour les parents solos assumant la charge exclusive d'un proche en situation de dépendance lourde, un montant mensuel d'environ 700 euros ne permet tout simplement pas de faire face aux dépenses incompressibles: logement, énergie, alimentation, soins spécifiques, transport, matériel adapté. Dans ces situations, l'aide sociale via le CPAS devient quasi inévitable.

Cette bascule vers le CPAS entraîne une double précarisation:

- onmiddellijk, door het ontoereikende beschikbare inkomen;

- structureel, door de verzwakking van sociale rechten op lange termijn.

Daarnaast ontstaan perverse effecten. Mantelzorgers die zorg combineren met deeltijdse arbeid kunnen ertoe worden aangezet hun activiteit te verminderen of zelfs volledig stop te zetten, aangezien beroepsinkomsten gedeeltelijk worden meegerekend bij de berekening van het leefloon. Het huidige stelsel kan zo een ontmoedigend effect hebben op het behoud van een (zelfs gedeeltelijke) band met de arbeidsmarkt.

Ten slotte houdt deze situatie een uitgesproken risico in op indirecte discriminatie op grond van geslacht. De zorglast rust nog steeds hoofdzakelijk op vrouwen. Een dergelijk laag vergoedingsniveau draagt bij tot een duurzame precariteit voor deze vrouwen en beperkt hun mogelijkheden om het werk te hervatten of te behouden.

Het voorstel strekt er daarom toe een stabiel, niet-degressief dagbedrag in te voeren dat beter aansluit bij de logica van een vervangingsinkomen, met enkel een onderscheid tussen werknemers met gezinslast en andere werknemers. Zo wordt vermeden dat men terugvalt op maatschappelijke dienstverlening, wordt een proportionele ondersteuning gewaarborgd en wordt de essentiële maatschappelijke rol van mantelzorgers ten volle erkend.

- immédiate, par l'insuffisance du revenu disponible;

- structurelle, par la fragilisation des droits sociaux à long terme.

Elle crée également des effets pervers. Les aidants proches qui combinent aide et activité professionnelle à temps partiel peuvent être incités à réduire, voire cesser toute activité, dès lors que les revenus professionnels sont partiellement pris en compte dans le calcul du revenu d'intégration. Le régime actuel peut ainsi produire un effet désincitatif au maintien d'un lien, même partiel, avec le marché du travail.

Enfin, cette situation comporte un risque marqué de discrimination indirecte fondée sur le genre. La charge de soin repose encore majoritairement sur les femmes. Un régime d'indemnisation aussi faible contribue à enfermer ces femmes dans une précarité durable et à limiter leurs possibilités de reprise ou de maintien dans l'emploi.

La présente proposition vise dès lors à instaurer un montant journalier stable, non dégressif et plus conforme à la logique du chômage de remplacement, distinguant uniquement entre les travailleurs ayant charge de famille et les autres travailleurs. Elle permet d'éviter le basculement vers l'aide sociale, de garantir un soutien proportionné à la charge assumée et de reconnaître pleinement la fonction sociale essentielle exercée par les aidants proches.

Sarah Schlitz (Ecolo/Groen)
Jeroen Van Lysebettens (Ecolo/Groen)

Nr. 53 van mevrouw **Schlitz** en de heer **Van Lysebettens**

Art. 10

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 10. Artikel 125 van hetzelfde koninklijk besluit, laatst gewijzigd bij de programmawet van 18 juli 2025 vervangen als volgt:

“Bij afwijking van artikel 124 bedraagt het dagbedrag van de werkloosheidsuitkering van de werknemer die geniet van de vrijstelling bedoeld in artikel 90:

1° [40,84 euro] voor de werknemer met gezinslast;

2° [35,98 euro] voor de andere werknemers.””

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording bij amendement nr. 54.

N° 53 de Mme **Schlitz** et M. **Van Lysebettens**

Art. 10

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 10. Remplacer l’article 125, du même arrêté royal, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 18 juillet 2025, comme suit:

“Par dérogation à l’article 124, le montant journalier de l’allocation de chômage du travailleur qui bénéficie de la dispense prévue à l’article 90 s’élève à:

1° [40,84 euros] pour le travailleur ayant charge de famille;

2° [35,98 euros] pour les autres travailleurs.””

JUSTIFICATION

Voir la justification de l’amendement n° 54.

Sarah Schlitz (Ecolo/Groen)
Jeroen Van Lysebettens (Ecolo/Groen)

Nr. 54 van mevrouw **Schlitz** en de heer **Van Lysebettens**

Art. 11

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 11. Bij afwijking van artikel 90, § 1, vierde lid, van hetzelfde koninklijk besluit, hersteld bij het koninklijk besluit van 15 april 2015, kunnen aanvragen tot vrijstelling en verlenging die ingaan tussen 31 december 2025 en 31 maart 2026 uiterlijk op 30 april 2026 worden ingediend.

Bij afwijking van artikel 90, § 1, vijfde en zesde lid, mogen de attesten die de aanvraag tot vrijstelling vergezellen na de indiening van de aanvraag worden voorgelegd en uiterlijk op 30 juni 2026 worden ingediend.”

VERANTWOORDING

De betrokken mantelzorgers moeten verschillende administratieve stappen ondernemen om hun aanvraag tot vrijstelling of verlenging in te dienen: contact opnemen met hun ziekenfonds, een medische consultatie voor het opstellen van de vereiste attesten, en stappen bij hun vakorganisatie of andere bevoegde administraties om de nodige bewijsstukken te verzamelen.

Het momenteel voorziene systeem geeft hen slechts één maand om geïnformeerd te worden over hun rechten, deze stappen te ondernemen, de nodige attesten te verkrijgen en hun aanvraag bij de RVA in te dienen. Een dergelijke termijn is bijzonder kort, gelet op de complexiteit van de formaliteiten en op de dagelijkse realiteit van mantelzorgers, wier tijd en energie grotendeels worden besteed aan de zorg voor een afhankelijke persoon.

Aangezien de huidige situatie voortvloeit uit opeenvolgende regeringsbeslissingen waarbij mantelzorgers uit de werkloosheid werden uitgesloten zonder dat gelijktijdig een aangepast statuut werd ingevoerd, kunnen zij niet worden gestraft voor de gevolgen van deze beleidskeuzes.

N° 54 de Mme **Schlitz** et M. **Van Lysebettens**

Art. 11

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 11. Par dérogation à l'article 90, § 1er, alinéa 4, du même arrêté royal, rétabli par l'arrêté royal du 15 avril 2015, les demandes de dispense et de prolongation qui prennent cours entre le 31 décembre 2025 et le 31 mars 2026 peuvent être introduites au plus tard le 30 avril 2026.

Par dérogation à l'article 90, § 1er, alinéas 5 et 6, les attestations accompagnant la demande de dispense peuvent être produites postérieurement à l'introduction de la demande et être introduites au plus tard le 30 juin 2026.”

JUSTIFICATION

Les aidants proches concernés devront accomplir plusieurs démarches administratives afin d'introduire leur demande de dispense ou de prolongation: prise de contact avec leur mutuelle, consultation médicale pour l'établissement des attestations requises, démarches auprès de leur organisation syndicale ou d'autres administrations compétentes pour réunir les documents justificatifs nécessaires.

Le dispositif actuellement envisagé ne leur accorde qu'un délai d'un mois pour être informés de leurs droits, entreprendre ces démarches, obtenir les attestations requises et introduire leur demande auprès de l'ONEM. Un tel délai apparaît particulièrement court, au regard tant de la complexité des formalités à accomplir que de la réalité quotidienne des aidants proches, dont le temps et l'énergie sont largement consacrés à la prise en charge d'une personne en situation de dépendance.

Ce délai restreint est d'autant plus problématique que la situation actuelle résulte de décisions gouvernementales successives ayant confirmé l'exclusion des aidants proches du chômage sans qu'un statut adapté à leur situation ne soit simultanément mis en place, puis d'un manque de réaction rapide face aux conséquences de ces décisions. Les aidants proches ne peuvent être pénalisés par les effets de cette séquence.

Er dient daarom een redelijke termijn te worden voorzien zodat de betrokkenen de vereiste documenten kunnen verzamelen en hun aanvraag geldig kunnen indienen, zodat bij de angst voor uitsluiting niet nog de vrees komt om niet tijdig aan administratieve verplichtingen te kunnen voldoen.

Il convient dès lors de prévoir un délai raisonnable permettant aux intéressés de rassembler les documents requis et d'introduire valablement leur demande, afin d'éviter qu'à l'angoisse liée au risque d'exclusion ne s'ajoute celle de ne pas pouvoir satisfaire, dans les temps impartis, aux exigences administratives imposées.

Sarah Schlitz (Ecolo/Groen)
Jeroen Van Lysebettens (Ecolo/Groen)

Nr. 55 van mevrouw **Schlitz** en de heer **Van Lysebettens**Art. 11/1 (*nieuw*)**Een artikel 11/1 invoegen, luidende:**

“Art. 11/1. § 1. De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening stelt, per individueel schrijven, de personen van wie het recht op werkloosheidsuitkeringen in 2026 eindigt ingevolge de bepalingen inzake de beperking in de tijd van het recht op uitkeringen, in kennis van de mogelijkheid om een aanvraag tot vrijstelling in te dienen als mantelzorger, evenals van de toepasselijke voorwaarden, procedures en termijnen.

§ 2. Deze informatie wordt verstuurd binnen een termijn van één maand na de inwerkingtreding van deze bepaling.”

VERANTWOORDING

Momenteel bestaat er geen mechanisme om met zekerheid mantelzorgers te identificeren onder de werkzoekenden van wie de uitkeringsrechten in 2026 verstrijken. De administratie kan dus niet vooraf gericht optreden ten aanzien van potentiële mantelzorgers die in aanmerking komen voor de vrijstelling bedoeld in artikel 90.

In deze context is het noodzakelijk te voorzien in een proactieve en geïndividualiseerde informatieverstrekking aan alle personen van wie het recht op uitkeringen eindigt ingevolge de tijdsbeperking. Anders zouden sommige personen met een zware zorglast hun rechten kunnen verliezen zonder kennis te hebben van de wettelijke mogelijkheden die hen openstaan.

De effectieve uitoefening van een recht veronderstelt dat potentiële begunstigden op de hoogte zijn van het bestaan ervan en van de te volgen procedures. Een algemene of onrechtstreekse informatieverstrekking volstaat niet, gelet op de bijzondere kwetsbaarheid van de betrokkenen en de dagelijkse zorglast van mantelzorgers.

Deze bepaling beoogt dan ook de rechtszekerheid en het beginsel van behoorlijk bestuur te waarborgen, door de RVA een duidelijke, volledige en individueel gerichte informatieplicht op te leggen. Zo wordt vermeden dat automatische uitsluitingen plaatsvinden bij gebrek aan voldoende informatie,

N° 55 de Mme **Schlitz** et M. **Van Lysebettens**Art. 11/1 (*nouveau*)**Insérer un article 11/1, rédigé comme suit:**

“Art. 11/1. § 1er. L’Office national de l’emploi informe, par courrier individuel, les personnes dont le droit aux allocations de chômage prend fin en 2026 en application des dispositions relatives à la limitation dans le temps du droit aux allocations, de la possibilité d’introduire une demande de dispense en qualité d’aidant proche, ainsi que des conditions, démarches et délais applicables.

§ 2. Cette information est adressée dans un délai d’un mois à compter de l’entrée en vigueur de la présente disposition.”

JUSTIFICATION

À ce jour, il n’existe aucun mécanisme permettant d’identifier de manière certaine les personnes en situation d’aidance parmi les demandeurs d’emploi dont les droits aux allocations arrivent à échéance en 2026. L’administration ne peut donc cibler *a priori* les aidants proches potentiellement concernés par la dispense prévue à l’article 90.

Dans ce contexte, il est indispensable de prévoir une information proactive et individualisée à destination de l’ensemble des personnes dont le droit aux allocations prend fin en raison de la limitation dans le temps. À défaut, certaines personnes assumant une charge de soins lourde pourraient perdre leurs droits sans avoir eu connaissance des possibilités légales qui leur sont ouvertes.

L’effectivité d’un droit suppose que ses bénéficiaires potentiels soient informés de son existence et des démarches à accomplir. Une information générale ou diffusée par voie indirecte ne saurait suffire, compte tenu de la vulnérabilité particulière des personnes concernées et de la charge quotidienne qui pèse sur les aidants proches.

La présente disposition vise dès lors à garantir la sécurité juridique et le respect du principe de bonne administration, en confiant à l’ONEM une obligation d’information claire, complète et adressée individuellement. Elle permet d’éviter que des exclusions automatiques n’interviennent faute

en wordt de volle effectiviteit van de door de wetgever voorziene beschermingsmechanismen verzekerd.

d'information suffisante, et assure ainsi la pleine effectivité des mécanismes de protection prévus par le législateur.

Sarah Schlitz (Ecolo/Groen)

Jeroen Van Lysebettens (Ecolo/Groen)

Nr. 56 van mevrouw **Schlitz** en de heer **Van Lysebettens**Art. 11/2 (*nieuw*)**Een artikel 11/2 invoegen, luidende:**

“Art. 11/2. In artikel 116, § 5, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, laatstelijk gewijzigd bij de programmwet van 18 juli 2025, worden de woorden “op voorwaarde dat de deeltijdse arbeidsregeling gedurende de volledige ononderbroken periode van de tewerkstelling normaal gemiddeld per week ten minste 19 uur bedraagt of ten minste de helft bedraagt van het normaal gemiddeld wekelijks aantal arbeidsuren van de maatpersoon” weggelaten.”

VERANTWOORDING

Een aanzienlijk aantal mensen met een inkomensgarantie-uitkering (IGU) in een deeltijdbaan waarbij minder dan halftijds wordt gewerkt, is mantelzorger. Het gaat voornamelijk om vrouwen die deels nog kunnen werken maar tegelijkertijd een aanzienlijke zorgtaak op zich nemen.

De huidige voorwaarde vereist een arbeidsregeling van ten minste 19 uur of ten minste de helft van de voltijdse arbeidsregeling van de maatpersoon, waardoor voormelde betrokkenen de facto worden uitgesloten van de IGU wanneer zij minder dan die drempelwaarde werken. Zij lopen dan het risico te worden doorverwezen naar het OCMW.

In het raam van het leefloon wordt echter gedeeltelijk rekening gehouden met de beroepsinkomsten, wat het te ontvangen bedrag aanzienlijk kan verminderen. Die regeling zet er dus in feite toe aan een beroepsactiviteit niet voort te zetten, zelfs als die beperkt is, en verzwakt de band met de arbeidsmarkt.

De schrapping van die voorwaarde strekt er dus toe te voorkomen dat mantelzorgers dubbel worden gestraft: verlies van de ondersteuning via de IGU en vermindering van hun netto-inkomen bij doorstroming naar de sociale bijstand. Zo kunnen mensen hun deeltijdbaan behouden en wordt voorkomen dat zij voor lange tijd vastzitten aan huishouden en onbetaald zorgwerk.

N° 56 de Mme **Schlitz** et M. **Van Lysebettens**Art. 11/2 (*nouveau*)**Insérer un article 11/2, rédigé comme suit:**

“Art. 11/2. À l’article 116, § 5, de l’arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 18 juillet 2025, supprimer les mots “à la condition que le régime de travail à temps partiel comporte durant toute la période ininterrompue de l’occupation normalement en moyenne par semaine au moins 19 heures ou au moins la moitié du nombre moyen normal des heures de travail hebdomadaire de la personne de référence.””

JUSTIFICATION

Un nombre important de personnes bénéficiant d’une allocation de garantie de revenus (AGR) pour un emploi à temps partiel inférieur à un mi-temps sont des aidantes proches. Il s’agit très majoritairement de femmes qui conservent une capacité de travail partielle tout en assumant une charge de soins importante.

La condition actuelle, qui exige un régime de travail d’au moins 19 heures par semaine ou au moins la moitié du temps plein de référence, exclut de fait ces personnes du bénéfice du dispositif lorsqu’elles travaillent en dessous de ce seuil. Elles risquent alors d’être orientées vers le CPAS.

Or, dans le cadre du revenu d’intégration sociale, les revenus professionnels sont partiellement pris en compte, ce qui peut réduire significativement le montant perçu. Ce mécanisme crée un effet désincitatif au maintien d’une activité professionnelle, même limitée, et fragilise le lien avec le marché du travail.

La suppression de cette condition vise donc à éviter une double pénalisation des aidantes proches: perte du soutien via l’AGR et diminution de leur revenu net en cas de basculement vers l’aide sociale. Elle permet de sécuriser le maintien dans l’emploi à temps partiel et de prévenir une assignation durable à la sphère domestique et au travail d’aidance non rémunéré.

Die maatregel sluit aan bij het doel van inclusieve activering en de bestrijding van indirecte discriminatie op grond van geslacht.

Il s'agit d'une mesure cohérente avec l'objectif d'activation inclusive et de lutte contre les discriminations indirectes fondées sur le genre.

Sarah Schlitz (Ecolo/Groen)
Jeroen Van Lysebettens (Ecolo/Groen)

Nr. 57 van mevrouw **Schlitz** en de heer **Van Lysebettens**

Art. 11/3 (*nieuw*)

Een artikel 11/3 invoegen, luidende:

“Art. 11/3. Artikel 209 van de programmawet van 18 juli 2025 wordt aangevuld met wat volgt:

“Onverminderd het voorgaande behoudt de jonge werknemer die in aanmerking komt voor de vrijstelling bedoeld in artikel 90 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering het recht op inschakelingsuitkeringen tot het verstrijken van de vrijstelling.””

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt te waarborgen dat jonge werknemers die als mantelzorger zijn vrijgesteld, tijdens de duur van die vrijstelling niet kunnen worden uitgesloten van het recht op inschakelingsuitkeringen.

Zoals de regeling thans is opgesteld, kan een jonge mantelzorger zijn recht op inschakelingsuitkeringen verliezen, ook al is hij formeel vrijgesteld van het zoeken naar werk vanwege de zorgtaak die hij op zich neemt. Een dergelijke situatie zou een ongerechtvaardigd inkomensverlies veroorzaken en die jongeren in onmiddellijk kwetsbare levensomstandigheden brengen.

Beoogd wordt te voorkomen dat wie erkend is als mantelzorger en tijdelijk zijn beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt mag opschorten, tegelijkertijd wordt gestraft met een automatische uitsluiting. De handhaving van het recht tot het verstrijken van de vrijstelling vormt een minimale vereiste op het stuk van juridische samenhang en sociale zekerheid.

Die garantie moet van toepassing zijn zolang er geen structureel statuut voor mantelzorgers is ingevoerd dat een inkomensgarandeert dat ten minste boven de armoedegrens ligt.

N° 57 de Mme **Schlitz** et M. **Van Lysebettens**

Art. 11/3 (*nouveau*)

Insérer un article 11/3, rédigé comme suit:

“Art. 11/3. L'article 209, de la loi-programme du 18 juillet 2025, est complété comme suit:

“Sans préjudice de ce qui précède, le jeune travailleur qui bénéficie de la dispense prévue à l'article 90 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, reste admis au droit aux allocations d'insertion jusqu'à l'expiration du bénéfice de la dispense.””

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à garantir que les jeunes travailleurs bénéficiant d'une dispense en qualité d'aidant proche ne puissent être exclus du droit aux allocations d'insertion pendant la durée de cette dispense.

En l'état actuel du dispositif, un jeune aidant proche pourrait voir expirer son droit aux allocations d'insertion alors même qu'il est formellement dispensé de recherche d'emploi en raison de la charge de soins qu'il assume. Une telle situation créerait une rupture de revenus injustifiée et placerait ces jeunes dans une précarité immédiate.

Il convient d'éviter qu'une personne reconnue comme aidante proche et autorisée à suspendre temporairement sa disponibilité sur le marché du travail soit simultanément sanctionnée par une exclusion automatique. Le maintien du droit jusqu'au terme de la dispense constitue une exigence minimale de cohérence juridique et de sécurité sociale.

Cette garantie doit s'appliquer tant qu'un statut structurel des aidants proches, assurant un revenu au moins supérieur au seuil de pauvreté, n'aura pas été instauré.

Sarah Schlitz (Ecolo/Groen)
Jeroen Van Lysebettens (Ecolo/Groen)

Nr. 58 van mevrouw **Schlitz** en de heer **Van Lysebettens**

Art. 11/4 (*nieuw*)

Een artikel 11/4 invoegen, luidende:

“Art. 11/4. Artikel 212, § 1, van de programmawet van 18 juli 2025 wordt aangevuld met wat volgt:

“Onverminderd voorgaande bepalingen wordt, wanneer de verlenging van de periode berust op de vrijstelling die aan de werknemer wordt toegekend krachtens artikel 90 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, het recht op uitkeringen gehandhaafd tot het einde van voormelde vrijstelling.””

N° 58 de Mme **Schlitz** et M. **Van Lysebettens**

Art. 11/4 (*nouveau*)

Insérer un article 11/4, rédigé comme suit:

“Art. 11/4. L'article 212 § 1er, de la loi-programme du 18 juillet 2025, est complété comme suit:

“Sans préjudice des dispositions qui précèdent, lorsque la prolongation de la période est fondée sur le bénéfice de la dispense accordée au travailleur en vertu de l'article 90 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, le droit aux allocations est maintenu jusqu'au terme de ladite dispense.””

Sarah Schlitz (Ecolo/Groen)
Jeroen Van Lysebettens (Ecolo/Groen)